

"Signatura Dogodek Kontekst"

VSEBINA DELA:

Delo Janeza Janše, Janeza Janše in Janeza Janše se osredotoča na vprašanje podpisa in – bolj natančno – na vlogo podpisa v javnem prostoru. V tem projektu z uporabo različnih pristopov raziskujejo Derridajev slavni citat o podpisu, ki se nanaša na paradoksalni odnos med izvirnostjo in ponavljanjem.

»Pisna signatura po definiciji implicira aktualno ali empirično neprisotnost podpisnika. Vendar, bomo rekli, prav tako zaznamuje in ohranja njegovo prisotno-preteklo-bitu v minulem zdaj, ki bo ostal prihodnji zdaj, torej v zdaju na splošno, v transcendentalni formi ohranjanja. To splošno ohranjanje je nekako vpisano, vpeto v vselej razvidno in vselej singularno prisotno punktualnost forme signature.« (Jacques Derrida: „Signatura dogodek kontekst“)

28. januarja 2008 so Janez Janša, Janez Janša in Janez Janša uprizorili performans »Signatura Dogodek Kontekst« na prizorišču spomenika holokavstu v Berlinu. Performans je bil izveden kot hoja skozi labirint hodnikov, ki tvorijo spomenik. Vsi trije umetniki so bili opremljeni z GPS napravo in vsak je prehodil različne del vnaprej načrtane poti v spomeniku. Na koncu je njihova akcija skupaj oblikovala zaris podpisa, ki je viden le v virtualnem prostoru (na medmrežju). Med hojo po hodnikih spomenika vsi trije ponavljajo isto mantro, in sicer "Jaz sem Janez Janša, Jaz sem Janez Janša, Jaz sem Janez Janša..."

Performans »Signatura Dogodek Kontekst« na prizorišču spomenika holokavstu združuje 3 koncepte (podpis, dogodek in kontekst) iz Derridajevega eseja in izpostavlja njihov medsebojni kompleksni odnos – podpis kot tak je dogodek, ki re-kontekstualizira prizorišče podpisa.

V svojem delu z naslovom »Na robu spomina: (post)podobe holokavsta v sodobni umetnosti in arhitekturi« (At Memory's Edge: After-images of the Holocaust in Contemporary Art and Architecture (Yale University Press, 2000) ameriški akademik James E. Young piše, da spomenik kot tak nima sebi lastnega inherentnega pomena, pač pa spomenik svoj pomen (pri)dobiva v in skozi interakcije njegovih obiskovalcev: vsak obiskovalec oblikuje lastno izkušnjo spomina ob obisku spomenika.

Struktura spomenika holokavstu v Berlinu, ki je – po besedah avtorja spomenika, arhitekta Petra Eisenmana - zamišljena tako, da vsakega obiskovalca vabi k doživetju in oblikovanju samo njemu lastne, individualne izkušnje, obenem kaže tudi na osrednji namen performansa »Signatura Dogodek Kontekst«. Eisenman, ki je tudi sam obiskal spomenik, zaključuje izjavo o lastni izkušnji obiska s temi besedami:

"Spomenik nima cilja, konca, zaključka, ni ne vstopa v ne izhoda iz spomenika. Razumevanje pomena tega spomenika ni odvisno od časa trajanja posameznikovega obiska, saj je razumevanje le-tega nemogoče. Čas tega spomenika, trajanje, ki naj zaobseže sam spomenik od vrha do tal, je popolnoma nepovezano s časom izkušnje, ki jo posameznik doživi ob obisku. V tem kontekstu ni nostalgije, ni spomina na preteklost, je le živ spomin posameznikove izkušnje. Tukaj lahko preteklost spoznamo le skozi njeno manifestacijo v sedanosti." (Eisenman Architects, Memorial to the Murdered Jews of Europe, Berlin. Tekst: Peter Eisenman)

Povedano z Derridajevimi besedami, hodeči in govoreči podpis avtorjev Janše, Janše in Janše je fizična manifestacija ohranjanja skozi individualno izkušnjo. Sledi hodečega in govorečega podpis(ovanj)a so zapisane le v virtualnem prostoru. Spomin je tako vedno že performans virtualnega.

Kolofon:

Janez Janša, Janez Janša, Janez Janša

Signatura Dogodek Kontekst

Performans, SI, 2008

Produkcija: Aksioma | www.aksioma.org

Soprodukcija: Maska | www.maska.si, Arscenic | www.arscenic.info